

Teleurstelling over opstelling nieuwe minister van Wonen

Minister Blok van Wonen is niet van plan de huisvestings situatie en maatschappelijke positie van woonwagewoners nog te monitoren (lees: volgen via onderzoek). De gemeenten zijn volgens Blok verantwoordelijk voor de aanleg van standplaatsen en de positie van de groep, en de landelijke overheid wil zich daar niet in mengen. Ook niet nu alsmäär duidelijk wordt dat steeds meer gemeenten een uitsterf beleid ten aanzien van standplaatsen voeren.

We hadden gehoopt u beter nieuws te kunnen brengen na de vergadering van 12 december waar in de vaste commissie van Binnenlandse Zaken de rapporten *Woonwagewoners in Nederland* en *Vrijplaatsen op woonwagenlocaties* werden besproken. Maar de teneur die dag was duidelijk. Woonwagewoners uit gemeenten die een potje maken van het lokale woonwagenbeleid hoeven niet te rekenen op steun uit Den Haag. De minister wil gemeenten alleen ondersteunen bij de aanpak van vrijplaatsen, waar sommige woonwagencentra met al hun diverse bewoners curieus genoeg onder worden geschaard. Curieus omdat zij daarmee over één kam worden geschoren met onder andere belwinkels en de prostitutiesector.

Excessen in het Nieuws

Het is tekenend voor hoe in den Haag naar woonwagewoners wordt gekeken. Niet de werkgelegenheidssituatie van de groep, het onderwijsniveau of het tekort aan standplaatsen baart zorgen; alle aandacht gaat uit naar overtredingen van individuen. Dat blijkt ook uit een brief die Tweede Kamerlid Jan de Wit van de SP – de enige politieke partij die nog betrokken is – aan Jan Schneider (Klommen Jan) heeft geschreven. "Voor veel Kamerfracties betaan woonwagewoners alleen als er excessen in het nieuws komen".

De SP was overigens de enige partij die tijdens de vergadering de minister eraan herinnerde dat tijdens het laatste overleg – in ... alweer, met toenmalig minister van Bostel – wel degelijk de toezegging is gedaan dat er een breed onderzoek onder woonwagewoners zou komen. Maar de partij legde zich uiteindelijk neer bij de weigering van de minister om een nieuwe monitor te laten uitvoeren.

Gesprek met bewoners

Uit onvrede met het stempel 'crimineel' of 'vrijplaats' waar woonwagewoners vaak mee worden geassocieerd, was er voorafgaand aan de vergadering een demonstratie van bewoners op het Binnenhof, daartoe opgeroepen door Sabina Achterbergh van "Woonwagewoners-in-actie". Vanwege het korte tijdsbestek waarin de betoging georganiseerd moest worden, waren er niet veel demonstranten aanwezig. Maar hun boodschap was er niet minder duidelijk om. Behalve het niet geassocieerd willen worden met het stempel crimineel, willen woonwagewoners dat er naar hen geluisterd wordt. Dat er niet over maar met hen wordt gepraat. Volgens Sabina heeft het protest ook iets opgeleverd: na afloop van de vergadering heeft minister Blok, op uitnodiging van Sabina, toegezegd een keer met haar en een aantal andere woonwagewoners in gesprek te gaan.

Goed huisvader

Het is te hopen dat de minister zijn belofte nakomt en zijn oren te luisteren legt bij de doelgroep, want echt ingewijd in het thema woonwagewoners leek de nieuwe minister van Wonen niet. Ondanks de kritiek die er is op het rapport *Woonwagewoners in Nederland* – zo was de onderzochte groep veel te klein en komt het thema huisvesting nauwelijks aan bod – bood het rapport ook een aantal waardevolle aanbevelingen waarmee de minister aan de slag had gekund richting gemeenten.

Zo wordt gemeenten in het rapport aangeraden een integrale visie te ontwikkelen op de gebieden huisvesting, werk en inkomen en scholing. Met als doel woonwagewoners te laten stijgen op de sociale ladder.

Ook moeten gemeenten en corporaties

woonwagencentra als een 'goed huisvader' onderhouden en daar waar nodig handhaven om te voorkomen dat een aantal jaren later moet worden geherstructureerd tegen veel hogere kosten. Ook bevelen de onderzoekers aan dat gemeenten het beheer moeten doen op een woonwagencentrum, in plaats van dit uit te besteden aan externe bureau's. Sociale huurstandplaatsen moeten worden overgedragen aan woningcorporaties en, in geval van standplaatsen voor huishoudens met een hoog inkomen, aan de bewoners zelf. Verkoop dus.

Opheffing standplaatsen

Het zijn allemaal geen nieuwe aanbevelingen. In het veel omvangrijker onderzoek uit 2001 *Ieder zijn vak* werden dezelfde knelpunten al gesignaleerd en aanbevelingen gedaan. Maar daar is nooit iets door de overheid mee gedaan. Datzelfde geldt voor het oplossen van het standplaatsentekort, dat volgens onderzoek van het ministerie van VROM in het jaar 2000 al op ruim 2500 lag. In plaats van dat de tekorten de afgelopen jaren zijn ingelopen, wijzen alle signalen erop het aantal standplaatsen sinds de afschaffing van de Woonwagenwet alleen maar verder is afgenomen. En dat die afname vooral de afgelopen jaren in ras tempo stijgt. Uit de recente

Monitor Woonwagens Overijssel, uit september 2012, komt naar voren dat sinds 1998 alleen al in de oostelijke provincie 120 standplaatsen zijn opgeheven. In vijf gemeenten wordt ten aanzien van het wonen in een woonwagen zelfs een passief of actief uitsterfbeleid gevoerd.

Een weinig optimistisch beeld komt ook naar voren uit het onderzoek dat Tom de Booij uit Baarn en Jan Schneider uit Heerlen zijn gestart. Uit onvrede met het onderzoek *Woonwagenbewoners in Nederland* hebben zij eigenhandig alle gemeenten in Nederland aangeschreven met de vraag welke plannen zij met standplaatsen hebben. Daarop hebben inmiddels 137 gemeenten met woonwagenlocaties antwoord gegeven. 122 Gemeenten geven aan dat zij de komende periode van vier jaar geen nieuwe standplaatsen zullen aanleggen. In slechts 11 gemeenten betaan plannen voor de aanleg van nieuwe standplaatsen..

Taakstelling

Alles bij elkaar genomen lijkt het erop dat de nieuwe minister van Wonen het onderwerp woonwagenbewoners vanwege dezelfde redenen

(Lees verder op pagina 9)

(vervolg van pagina 5)

van zich afschuift als zijn voorgangers: gebrek aan kennis van de doelgroep, de geschiedenis en de materie.

Zou de minister zich wel in het onderwerp hebben verdiept, dan zou hij geweten hebben dat de woonwag in Nederland een erkende woonvorm is. Dat bij de afschaffing van de Woonwagwet is toegezegd dat gemeenten aan hun taakstelling zouden voldoen en het tekort aan standplaatsen zouden inlopen. Ook zou de minister dan op de hoogte zijn van het feit dat woonwagbewoners, samen met de Roma en Sinti, in Europa als culturele minderheid zijn erkend. En dat deze groepen passende huisvesting moet worden geboden.

Opheffing van standplaatsen, zoals in Nederland het geval, hoort in dit rijtje niet thuis. Daarbij ligt er voor de minister nog een taak op het gebied van hypotheek en verzekeringen. Beiden zijn schier onmogelijk te krijgen voor woonwagens en ook op dit gebied zou de overheid haar invloed kunnen en moeten uitoefenen.

Tekst: Thea Reuver

Foto: Jan Willem Dingemans

Colofon

HET WIEL

is een onafhankelijk periodiek dat zich richt op woonwagbewoners, Sinti en Roma in Nederland om hen zo breed mogelijk te informeren. Het Wiel is een uitgave van de stichting Woonwagennieuws. Het verschijnt 7 keer per jaar.

Redactie: Thea Reuver

Administratie: Saskia van Dalen

Aan dit nummer werkten mee: Jan Willem Dingemans, Annemiek Haalboom, Erik van der Hoeven, Sjoerd Jaasma, Jolly van der Velden

Druk: Drukkerij Damen

Oplage: 4.100 exemplaren

Een abonnement kost 13,50 euro per jaar bij automatische machtiging en 14,50 euro bij betaling per acceptgiro.

Voor buitenlandse abonnees bedraagt de abonnementsprijs 20 euro per jaar. Organisaties betalen 25 euro.

Adres: Het Wiel, Postbus 2011, 3500 GA Utrecht.
(bezoekadres: Croeselaan 247, Utrecht)

Telefoon 030 - 2933863

e-mail: hetwiel@xs4all.nl

website: www.hetwiel.info

Bankrekening: 39.45.52.806 t.n.v. Woonwagennieuws te Utrecht

ISSN: 1570 - 4637